ANUL VIII.—No. 2308 | EDIŢIA A TREIA | VINERI 8 SEPTEMBRIE 1895.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNI
ŞI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN Bucureştĭ LA CASA ADMINISTRAŢIEĬ
DIN Judeţe şi Streinătate PRIN MANDATE POŞTALE
UN AN ÎN ŢARĂ [illegible] LEĬ; ÎN STREINĂTATE 50 LEĬ
ŞASE LUNĬ .. 15 » » » [illegible] »
TREĬ LUNĬ .. [illegible] » » » [illegible] »

Un număr în străinătate [illegible] banĭ
MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te fereştĭ Romîne de cuiŭ străin în casă
V. Alecsandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN Bucureştĭ şi judeţe SE PRIMESC numaĭ la Administraţie
DIN Streinătate, DIRECT LA ADMINISTRAŢIE ŞI la toate oficiele de publicitate
ANUNCIURĬ LA PAG. IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2,— leĭ »
» » » II . . . . . 3,— » »
INSERŢIELE ŞI RECLAMELE 3 LEĬ RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEŞTE DE VÎNZARE [illegible] No. [illegible]

UN NUMĂR VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Interview cu Dr. Lucacĭ

Graţiarea

S'aŭ deschis porţile temniţelor ungureşti şi aŭ eşit osîndiţii tribunalului din Cluj.

Toţi romînii s'aŭ bucurat de această fericită hotărîre a împăratului Austriei şi de înţeleapta adeziune a guvernului unguresc. In Bucureşti a fost unanimă veselia, o uşurare generală s'a produs şi, fără expansiunĭ sgomotoase, mulţumirea s'a manifestat în presă, la Ligă, în toate convorbirile.

Dar chestia nu se mărgineşte aci. A ne bucura de graţiarea luptătorilor de dincolo e foarte frumos şi foarte legitim, a pregăti ovaţiuni regeluĭ şi a sărbători pe martiri încă e admisibil, dar cu atita nu putem încheia o discuţiune şi pune capăt uneĭ campaniĭ. Căcĭ, maĭ la urmă, ce aŭ dobîndit romînii prin ultimul act de graţie?

Negreşit că aŭ dobîndit în mijlocul lor, liberi şi mîndri ca maĭ nainte pe luptătorii neobosiţi şi stăruitori în jertfe, negreşit aŭ redobîndit în fruntea lor pe conducătorii priceputĭ şi curagioşĭ, dar din punctele programuluĭ romînesc, dar din cerinţele naţiuneĭ n'aŭ dobîndit nicĭ una. Acĭ e nodul cestiuneĭ.

Actul de graţiare a fost interpretat în deosebite feluri, saŭ maĭ, bine zis, intenţia guvernuluĭ unguresc a fost explicată în maĭ multe modurĭ. Uniĭ cred că guvernul unguresc şi toate cercurile conducătoare din Austro-Ungaria aŭ ajuns la convingerea că nimic bun pentru monarchie nu ar putea eşi din vrăjmăşia cu romînii şi că, ast-fel, trebue inaugurată o nouă eră în politica Statului maghiar faţă cu naţionalităţile.

Dacă acesta este gîndul guvernuluĭ maghiar—şi noĭ nu ştim dacă este acesta—bun gînd i-a venit. Numaĭ cu chipul acesta, numaĭ făcînd largĭ concesiunĭ naţionalităţilor, adică punîndu-le pe picior de egalitate cu ungurii, numaĭ dîndu-le o lege electorală precum o aŭ maghiarii şi numaĭ respectînd limba fie-căreia, agitaţia începută cu pasiune şi urmărită cu pasiune, ar putea înceta.

Dar nimeni nu poate spune precis, cel puţin noĭ nu putem face afirmărĭ categorice, cam ce o fi gîndind cabinetul de la Budapesta. Poate, — şi e foarte posibil să fie aşa — poate ca ungurii să fi întrebuinţat graţiarea numaĭ ca o încercare de domolire a spiritelor, în folosul exclusiv al Statuluĭ maghiar. Vor fi sperînd oamenii politicĭ aĭ Ungarieĭ că romînii odată eşiţĭ de la închisoare vor lăsa armele jos, se vor mulţumi cu celebritatea care aŭ dobîndit-o şi vor căuta să obţie cu blîndeţea aceea ce n'aŭ putut zmulge cu forţa. Toate ipotezele sînt permise.

Părerea noastră, carĭ nu sîntem şovinişti furioşi ci numaĭ patrioţi raţionali, este ca lupta între romînĭ şi ungurĭ ar trebui să înceteze. Este în interesul ambelor naţiunĭ ca să se înţeleagă şi să fraternizeze. Această porţiune de pămînt, situată la întîlnirea Orientuluĭ cu Occidentul va fi supusă şi în viitor la grele încercărĭ tot aşa precum a fost supusă în trecut. Revărsarea panslavică, tendinţa expansivă a Rusiei trebue să găsească în cale cîte-va grupărĭ puternice şi solidare căcĭ aceasta este singura condiţiune de existenţă nu numaĭ pentru noĭ şi pentru ungurĭ dar pentru însăşĭ civilizaţiunea şi organizaţiunea politică a Occidentuluĭ.

Evident, însă, că o asemenea înţelegere nu se va putea realiza de cît pe tărîmul concesiunilor. Romînii nu pot dezarma pînă ce dreptele lor cererĭ nu vor fi luate în consideraţie şi pînă ce ideia de Stat maghiar nu va înceta să fie confundată cu suprimarea dreptului de viaţă al naţionalităţilor.

Precum o împăcare sinceră între Germania şi Franţa ar fi o bine-facere pentru civilizaţiune şi pentru omenire tot asemenea o înfrăţire între ungurĭ şi romînĭ ar fi o garanţie pentru liniştea generală. Să cugete serios oamenii politicĭ aĭ Ungarieĭ la dezavantagiele politiceĭ de opresiune.

Acuma e momentul pentru a pune bazele înţelegereĭ căcĭ romînii sînt dispuşi, maĭ mult ca orĭ cînd, să înceteze lupta. Iar dacă nu, dacă orbirea şovină va avea încă o dată cuvîntul din urmă şi dacă maghiarii vor trata tot cu aceiaş cunoscută trufie cererile naţionalităţilor, sfişierea va urma maĭ crîncenă de cît înainte căcĭ romînii nu pot da înapoĭ.

Romînii cer pacea dar nu fug de războiŭ.

Const. C. Bacalbaşa.

A se citi la informaţiunĭ interviewul cu dr. Lucacĭ.

Congresul Preseĭ

O telegramă a Agenţieĭ Havas, *ne anunţă, că există un congres al Preseĭ la Bordeaux şi că el a admis lucrarea elaborată de biuroul central al Asociaţiuneĭ Preseĭ în privinţa statutelor.*

Probabil că numaĭ graţie acestor telegrame noĭ ziariştiĭ ştim că există un congres al Preseĭ şi împărtăşim şi publiculuĭ această ştire, care de sigur îĭ importă foarte puţin.

Cine din noĭ însă a fost învitat şi cine a reprezentat presa romînă? De sigur că nimenĭ şi lucrul este foarte explicabil: La noĭ presa stă aproape închisă într'un zid chinezesc, ea nu caută să se pună în raport cu presa străină şi ast-fel să poată căpăta şi mijloace nouĭ de-a lumina publicul şi în acelaşĭ timp a lua lecţiunĭ de demnitate profesională. Dacă de sigur nu am fost invitaţĭ vina nu este a preseĭ străine, care ignorează că există aşa ceva în Romînia. Datoria a noastră era de —a ne face invitaţĭ— *şi ast-fel a lua parte la lucrările unuĭ congres profesional de la care am fi putut învăţa multe, şi în special chipul de a face o ziaristică în care moravurĭ sălbatice de canibali să nu existe.*

Incontestabil că moravurilor noastre sălbatice, trebue, e firesc să corespundă şi o presă tot aşa de sălbatică. Datoria însă a acelora cari aŭ demnitatea profesiuneĭ este de-a lupta contra acestor moravurĭ, a le îndulci şi a ajunge încetul cu încetul treapta înaltă şi vrednică a preseĭ străine. In loc să facem aceasta noi speculăm asupra sălbătăciei publice şi înăsprim moravurile de sigur destul de înăsprite deja.

E momentul ca Presa care îşi datoreşte existenţa numai sie însăşi, care nu este parasita cutăruia saŭ cutăruia partid se înceapă această operă de regenerare. **C. M.**

Grănicerii noştri

Dacă eştĭ romîn bun, dacă ţiĭ cîtuşĭ de puţin la numele tăŭ şi la naţia ta, nu'ţĭ este permis să trecĭ hotarul. Şi nu îţĭ este permis fiind-că trebuie să trecĭ pe la graniţă şi, trecînd pe la graniţă, trebuie să daĭ cu ochiĭ de santinelele romîne.

E o adevărată şleahtă de cerşetorĭ, zdrenţuiţĭ, cu cizmele rupte, murdarĭ, fără aparenţă, fără vlagă. De obiceiŭ, pentru paza fruntariilor se întrebuinţează numaĭ recruţĭ, adică băieţĭ de ţăran, fără experienţă, fără cunoştinţa serviciuluĭ şi a lumeĭ, timizi şi ignoranţĭ. E maĭ mare jalea să-ĭ priveştĭ şi ţi se strînge inima cînd vezĭ dincolo frumoasa ţinută a grănicerilor austriacĭ.

Un militar superior îmĭ spunea într'o zi: «Ce vreĭ, Domnule, e o ruşine; soldaţiĭ noştri sînt slugile grănicerilor austriacĭ, le fac toate serviciile, le cărăţapă, le aduc lemne etc.»

Domnilor guvernanţĭ, ce însemnează această nemărginită ruşine? Pentru ce nu se iaŭ măsurĭ de îndreptare, pentru ce nu se schimbă organizaţia grănicerilor, pentru ce nu li se dă haine şi instrucţiĭ?

Maĭ zilele trecute, grănicerii austriacĭ aŭ prins un întreg pichet de 12 soldaţĭ romînĭ dimpreună cu un sergent, i-aŭ arestat şi i-aŭ dus la pichetul austriac. Nu cunoaştem amănuntele afacereĭ şi ce a constatat ancheta care a fost orînduită, dar ştim că atiţia soldaţĭ romînĭ s'aŭ lăsat să fie prinşĭ şi arestaţĭ fără să facă cea maĭ uşoară împotrivire.

Asemenea acte de înjosire pentru noĭ aŭ să se repete atîta vreme cît s'o lăsa graniţa în paza copiilor şi nu s'o organiza un corp de observaţie compus din bărbaţĭ şi oamenĭ cu experienţă.

De o cam dată, dacă nu se poate face maĭ mult facă bine D-nul ministru de războiŭ să dea ordin ca să se îmbrace soldaţiĭ de pe frontieră. Să înceteze ruşinea care datează de atîta vreme, căcĭ am ajuns de rîsul tuturor, maĭ ales sîntem de rîsul vecinilor carĭ îşĭ bat joc de netrebnicia noastră.

Dragoş

Ciubăr Vodă

Această fiinţă legendară, despre care se credea că-ĭ numaĭ produsul imaginaţieĭ anti-dinastice a strămoşilor noştri, s'a arătat că e o fiinţă vie, existentă în Capitala ţăreĭ.

De cum regele Carol a părăsit teritoriul regătuluĭ pe care nu ştiŭ de ce îl numeşte „al săŭ", Ciubăr Vodă şi-a făcut apariţia.

Nu putem demonstra existenţa acestuĭ curios personaj al mitologieĭ dinastice romîne nicĭ prin fotografiĭ, nicĭ prin interviewurĭ şi nicĭ prin vr'o scrisoare autografă a Măriei Sale; avem însă alte soiurĭ de probe, foarte autentice şi indiscutabile. De pildă:

Plimbaţi-vă în orĭ-ce vreme a zileĭ prin locurile unde reg. 6 de dorobanţĭ îşĭ face instrucţia şi vă veţĭ minuna în faţa următoruluĭ spectacol: cîmpia e plină de tîrgoveţĭ, uniĭ cu pantalonĭ cadrilaţĭ şi cu cravate stacojiĭ, alţiĭ cu redingote negre şi cu pălăriĭ înalte, printre carĭ se amestecă izmenele rurale şi picioarele goale ale proletarilor.

Toţĭ aceştĭ cetăţenĭ romînĭ, aparţinînd tuturor categoriilor sociale pe carĭ constituţia le neagă cu neruşinare, poartă raniţă în spate centuron la brîŭ şi puşcă pe umăr.

Eŭ unul, cînd am văzut asemenea spectacol curios, mi-am zis că's victima uneĭ halucinaţiĭ. Dar glasul răguşit al unuĭ sergent instructor care striga: „Măĭ ăla dă colo! Ce, eştĭ în casa luĭ tat'tu de-ţĭ ţiĭ *ţilindrul* pă ceafă?" m'a convins că spectacolul era real. In adevăr, armata romînă, din timpurile cele maĭ vechĭ şi pînă astă-zĭ, n'a purtat nicĭ odată ţilindre pe cap.

Informîndu-mă maĭ de aproape, am aflat că această turmă de oamenĭ îmbrăcaţĭ cu toate costumele epoceĭ, sînt rezerviştĭ cărora nu li s'a dat haine şi nicĭ încălţăminte. Uniĭ din eĭ se plîng că-şĭ strică hainele şi ghetele răŭ de tot şi că pînă la 15 Septembre nu vor fi îmbrăcaţĭ milităreşte.

Eŭ protestez în contra acesteĭ infame calomniĭ şi refuz a crede că ceea ce-am văzut era armata romînă,—era, fără nicĭ o îndoială, armata luĭ Ciubăr Vodă.

Lynx.

O notă tristă

A pros pos de inaugurarea poduluĭ peste Dunăre.

Cea maĭ tristă notă pe care o vede regulat poporul romîn, e nota imensă de peste două sute de milioane de leĭ pe carĭ i-o prezintă anual guvernul, prin intermediarul perceptorilor. Dar nu despre asta voim să vorbim.

E vorba de inaugurarea poduluĭ peste Dunăre, la care presa ungurească, nemţească, portugheză, etc., a fost invitată, iar a noastră ba. N'avem de ce ne supăra în fond, căcĭ nu ni s'a spus de-atîtea orĭ, şi de conservatorĭ şi de liberalĭ, că guvernele noastre sînt ale străinilor? Vîndute străinilor? Nu ştim pe ce preţ dar despre fapt sîntem şi noĭ acuma convinşi, probă că străinii aŭ avut maĭ multă trecere la guvernul romîn (?!).

De şi nu vom fi faţă la această inaugurare, fiind-că aşa cere pîrţagul D-lor Duca şi Olănescu, ambiĭ atît de aspru şi atît de drept criticaţĭ în Adevĕrul, *vom spune însă şi noĭ ceva despre această inaugurare. Şi aceste spuse vor fi «nota tristă», despre care am pomenit.*

Frumosul şi maestosul pod, pe care vor bancheta toţĭ aceia carĭ n'aŭ contribuit cu nimic la facerea luĭ, stă întins peste un morman de cadavre.

La picioarele luĭ şi sub el, staŭ sute de schelete, roase de peştĭ şi de apă. Martirii munceĭ, necunoscuţiĭ carĭ aŭ căzut cu sutele în apă din lipsa de măsurĭ pentru a le proteja viaţa, sînt mult maĭ interesanţĭ pentru noĭ de cît toţĭ lacheiĭ galonaţĭ carĭ vor bea şampanie cu banii altora.

Nu maĭ cerem căutarea responsabilităţilor şi nicĭ despăgubirĭ pentru familiile celor morţĭ nu vom cere, dar ne simţim datorĭ să amintim că în fundul Dunăreĭ zac adevăraţiĭ eroĭ aĭ acesteĭ gigantice lucrărĭ.

Fie-le memoria eternă şi apa uşoară!

Index

INITIATIVA PRIVATA

Ziarele ne vestesc că în Cîmpulung, s'a alcătuit o societate anonimă pe acţiunĭ pentru construirea unuĭ stabiliment de băĭ în acest oraş. Era în adevăr şi timpul. E dureros lucru să călătoreştĭ prin munţiĭ noştri şi să vezĭ cum bogăţiĭ naturale imense sînt lăsate în părăsire, pe cînd în străinătate se fac avuţiĭ imense, uzînd de maĭ puţine mijloace naturale, de cît acele de carĭ am putea noĭ dispune. E de ajuns să vizitezĭ un stabiliment de hydroterapie din apus, pentru a vedea cu ce minime mijloace se poate face atîtea lucrurĭ minunate şi în privinţa confortuluĭ şi în privinţa cureĭ. De sigur că acelaş lucru s'ar putea face şi la noĭ, cu mult maĭ multă uşurinţă, *dacă iniţiativa privată nu ar fi nulă.* De aproape zece anĭ de zile Cîmpulungul este legat prin o cale ferată cu restul ţăreĭ şi toţĭ aceia carĭ aŭ vizitat acest oraş, ştiŭ că *stabilimentul de baĭ,* este din cele maĭ primitive; totul se reduce la *băile de la Crasan,* de la scocul uneĭ morĭ şi unde te peţĭ răcori pentru colosala sumă de 15 banĭ.

Ne bucură dar vestea aceasta a alcătuireĭ societăţiĭ pentru înfiinţarea unuĭ stabiliment sistematic de hydroterapie. Aceste întreprinderĭ nu pot însă reuşi—şi nu pot face ca publicul să nu alerge în străinătate, de cît dacă vor şti să nu neglijeze confortul şi dacă iniţiatoriĭ nu aŭ gîndul să se îmbogăţească în doĭ anĭ de zile.

In tot cazul noĭ felicităm pe aceia carĭ aŭ luat iniţiativa acesteĭ întreprinderĭ şi le urăm deplină reuşită.

M.

SATIRA ZILEI

Ziua şi dicţionarul

Am cetit o dată o anecdotă: Un june romîn aflat la Paris scria într'o zi tatăluĭ săŭ: „Tată; iţĭ anunţ o ştire fericită; am început să mă hrănesc de pe urma cărţilor mele". Junele îşĭ vindea cărţile la antiquar.

Cunosc în Bucureştĭ un cetăţean care a început să bea de pe urma dicţionarelor sale. Acest cetăţean este Nădejde-muşama saŭ înghiţitorul de brutăriĭ, care nemulţumit că trage pe sfoară pe muncitorĭ, s'a hotărît să-şĭ tragă pe sfoară şi familia. Şi iată cum a devenit chestia.

Inghiţitorul de cuptoare saŭ omul-halbă are o familie foarte severă şi cu moral care nu admite băutura în afară de sanctuarul conjugal şi care are o ură nespusă în contra berarilor burghejĭ. Această inexorabilă fameliune are urîtul obiceiŭ să puie stăpînire pe leafa balaoruluĭ aşa că bietul Nădejde se vede pus în trista poziţiune de a nu putea contribui la progresul luĭ Durieu.

Atuncĭ i-a venit o idee genială, singura care s'a găsit rătăcită în pustiul săŭ cap; Nădejde s'a gîndit la dicţionarele sale: „Să le beaŭ pre iele", şi-a zis. Şi, în adevăr, în complicitate cu librarul Şaraga omul-halbă a început să vîndă cîte un dicţionar şi, cu sumele în buzunar, fuga la Durieu.

Saturn îşĭ mînca copiiĭ, Nădejde şi-ĭ bea.

Onoare luĭ!

Numaĭ de n'ar prinde familia *pica pe el.*

Vax

Instrucţiune Inchizitorială

In discursul săŭ de deschidere a anuluĭ judecătoresc, D-nul procuror de Curte Tătăranu, s'a pronunţat în potriva proiectuluĭ de lege propus acum cîţĭ-va anĭ de D-nul Petre Grădişteanu şi prin care se dispunea ca instrucţiunea penală să se facă de faţă cu procurorul şi avocatul inculpatuluĭ.

D-nul procuror Tătăranu se pronunţă în potriva acesteĭ măsurĭ, pe motive, că *asta ar îngreuna instrucţiunea!* Cred că motivul nu este de loc suficient, de oarece în primul loc, codul penal şi principiile de drept natural, pun libertatea omuluĭ. Pînă cînd bănuitul nu este osîndit, el este socotit inocent şi ca atare are dreptul să fie pe acelaş picior de egalitate cu judecătorul care'l instrueşte. Orĭ egal poate să fie nenorocitul care este adus între arme, care ajunge tremurînd înaintea judecătoruluĭ şi care de sigur nu ştie cum să se apere şi ce să spună pentru a se apăra? Şi apoĭ—sîntem în fericita ţară, în care legea de multe orĭ se dă la o parte. De cîte orĭ judecătorul de instrucţie, prea puţin dibaciŭ, ca să învingă pe inculpat cu vorba şi să'l prindă, să'l descoase, să'l facă să vorbească, nu uzează de mijloace deplorabile, de ameninţărĭ, de mijloace de tortură, de mijloace nepermise de lege şi carĭ de sigur amintesc timpurile triste ale inchiziţiuneĭ? E recent în memoria noastră, procesul Oroveanu şi istoria tragico-comică a procuroruluĭ Dulap!

Eĭ bine! cînd ast-fel ne sînt moravurile, nu ar fi o înfrînare a excesuluĭ de zel al judecătoruluĭ de instrucţiune, prezenţa la cercetare a unuĭ egal al săŭ, a avocatuluĭ inculpatuluĭ, faţă de care el va trebui să se stăpînească şi să facă instrucţiune cu mijloacele legale, blînde şi drepte?

Odată acest principiŭ stabilit, toate cele-l'alte argumente ale D-luĭ procuror Tătăranu, cad de la sine, de oare-ce orĭ-cît de mult s'ar face, pentru salvgardarea drepturilor preveniutuluĭ, tot nu va fi de ajuns—şi nu se va opri progresul omenireĭ de cestiunĭ budgetare şi de organizare năuntrică a justiţieĭ.

Am fi fericiţĭ dacă proiectul D-luĭ Petre Grădişteanu, ar fi scos din hrubele întunecoase ale arhiveĭ Senatuluĭ, adus la lumina discuţiuneĭ şi transformat într'un proiect de lege.

Dorinţa noastră este de sigur legitimă; proiectul este însă prea drept şi prea democratic pentru ca guvernul conservator să'l primească şi prea ar garanta libertatea individuală pentru ca liberaliĭ veniţĭ la putere, să aibă naivitatea să'l schimbe în lege.

E multă probabilitate că îndelungat timp praful va maĭ sta pe proiectul D-luĭ Grădişteanu.

Const. Mille.

Socialiştiĭ germanĭ

Campania de persecuţiĭ. — Congresul de la Breslau. — Viitoarele legĭ de represiune. — Lovitura de stat

Atît pentru partizaniĭ socializmuluĭ cît şi pentru duşmaniĭ luĭ, social-democraţia germană apare ca regulatorul mişcăreĭ politice în Europa. Toate alianţele ofensive şi defensive între State, toate grijile guvernelor, întreaga activitate politică a acestuĭ sfîrşit de veac, trebue să ţie seamă de partidul socialist german, cel maĭ formidabil şi maĭ disciplinat partid din cîte aŭ existat vre-odată.

E de mare importanţă decĭ ca să urmărim pas cu pas această gigantică mişcare, menită să dea în curînd naştere unor evenimente pe lîngă care revoluţia cea mare din 1789 va părea o jucărie de copiĭ.

Era perzecuţiilor

Impăratul Germanieĭ e pe cale de-a dezlănţui în contra socialiştilor o serie de perzecuţiĭ mult maĭ teribile ca acele săvîrşite de Bismarck. Imediat după declaraţia de războiŭ din ziua de 2 Septembre, sechestrarea ziarelor şi arestarea redactorilor, aŭ început.

Ziarele vîndute guvernuluĭ cer necontenit înlocuirea bătrînuluĭ şi molateculuĭ Hohenlohe cu un cancelar energic, în stare să secondeze pe împărat.

Congresul de la Breslau

Socialiştiĭ nu staŭ în inactivitate. Uitînd toate certurile dintre eĭ în faţa primejdieĭ, eĭ se vor aduna în congres la Breslau, în ziua de 6 Octombre, congres în care nicĭ un glas disident nu se va auzi şi în care se vor discuta două chestiunĭ capitale: *formarea unuĭ plan de propagandă la ţară şi luarea de măsurĭ de apărare în contra legilor de represiune.*

Toate oraşele marĭ, Berlinul, Hamburgul, Breslau, Drezda, Leipzig, Münich, Nuremberg şi altele, sînt deja în mîinile socialiştilor, toate centrele industriale de asemenea. State întregĭ ca Wurtemberg sînt în întregime sub stăpînirea socialiştilor. Dacă eĭ cîştigă numaĭ cîte-va miĭ de voturĭ la alegerile viitoare, Bavaria, Saxonia, Silezia şi alte provinciĭ vor fi excluziv reprezentate numaĭ prin socialiştĭ.

Incă un milion de voturĭ căpătate prin sate, *şi majoritatea Reichstaguluĭ va fi socialistă;* de aceea socialiştiĭ vor să dea propagandeĭ lor la ţară maximul de intenzitate.

Viitoarele legĭ de represiunĭ.

In faţa uneĭ situaţiĭ aşa de dezastruoase, considerînd că situaţia economică a imperiuluĭ şi toate pricinile carĭ fortifică socializmul nu pot fi lecuite, împăratul simte că marea luĭ putere e pe ducă. Exasperat, el va recurge la toate mijloacele, fie ele cît de violente şi de extra-legale, pentru combaterea teribililor săĭ duşmanĭ.

Prima lovitură va fi prezentarea unuĭ proect de lege în contra socializmuluĭ, la toamnă. E probabil însă că Reichstagul îl va respinge şi că va fi disolvat. Noile alegerĭ pot îndoi numărul socialiştilor din Reichstag.

Credem că nu-ĭ exagerat dacă vom spune că socialiştiĭ vor obţine cel puţin treĭ milioane şi jumătate de voturĭ, din cele şapte milioane carĭ se exprimă de obiceiŭ.

Lovitura de stat.

Ce se va întîmpla în ziua aceea, împăratul singur a avut grijă să ne-o spue în faimosul luĭ discurs.

El a zis în acel discurs că se sprijină pe ajutorul regilor, prinţilor şi al ducilor carĭ mişună în Germania, adică pe puterea tunurilor, pe lovitura de stat.

Insă, dacă e relativ uşor să lupţĭ în contra oraşelor, unde o salvă poate turna la pămînt sute de oamenĭ, e absolut imposibil să lupţĭ cu zece miĭ de sate în insurecţie. Ţăraniĭ nu numaĭ că pot da socializmuluĭ numărul de voturĭ necesar pentru a avea majoritatea în Reichstag, dar pot decide de partea cuĭ va fi triumful, în caz de revoluţie.

Şi în aceasta conzistă marea importanţă a congresuluĭ din Breslau. Dacă el găseşte calea cea bună pentru a se cîştiga satele la ideile nouă, putem spune că burghezia germană va pieri o dată cu veacul nostru, şi dimpreună cu ea vor pieri toate burgheziile celor-l'alte ţărĭ.

Vom ţine în curent pe cititorĭ cu lucrările acestuĭ extrem de important congres.

I. Th.

CRONICA JUDICIARA

Reintrarea în scenă

E greŭ pînă te deprinzĭ cu lucrul bun, că apoĭ e şi maĭ greŭ să te laşĭ de el. Uite luĭ *Chiţibuş* care trăia aşa de bine în lumea *Palavrelor*, culese prin întreaga Europă şi scrise la răcoare şi sub dulcea impresiune a celor maĭ variate peisagiurĭ, uite luĭ *Chiţibuş*, redevenit din cronicar *palavrist*, simplu *cronicar judiciar*, îĭ vine greŭ de tot, să se apuce de treabă.

In ipostasul *fantezist* nu aveam de cît să deschid ochiĭ, să văd şi să scriŭ. In ipostasul ăla judecătoresc, trebue să caut trufa saŭ trufandaua, întocmaĭ ca şi tovarăşul sfîntuluĭ Antonie. Şi pînă o găsesc, cîte trebue să văd, cîte trebue să aud, cît trebue să alerg, cît trebue să scormolesc, pînă găsesc mărgăritarul vrednic de a fi gustat de inteligenţiĭ şi numeroşiĭ meĭ cititorĭ.

Şi apoĭ este şi altă diferenţă mare de tot. Pentru culegerea impresiunilor şi palavrelor, stăteam în aer curat, la lumina soareluĭ, pe cînd pentru a mă *impresiona* pe tărîmul judecătoresc, trebue să staŭ în sălile infecte ale tribunalelor, să respir toate odorurile, să-mĭ lovesc cotele cu toţĭ pungaşiĭ, să mă plihtisească toţĭ dobitociĭ, să ascult pledoariĭ chilometrice cu sute de prostiĭ, să aud vorbindu-se la bară cum se vorbeşte la hală şi să văd gramatica estropiindu-se cu cea maĭ mare seninătate de cuget. Cît despre estropiarea dameĭ care se numeşte pe latineşte *Justiţia*, asta se însărcinează judecătoriĭ să o facă.

Cum se vede, am completă dreptate, ca intrînd pe poarta zeiţeĭ Temis, să mă opresc cu groază, să ezit şi ceea-ce este maĭ tragic, şi în acelaş timp şi maĭ comic, fără să-mĭ daŭ seama şi fără să am un subiect, să comit prezenta cronică, pe care am putea-o numi *judiciară*, dacă cititorul va avea niţică bunăvoinţă.

Chiţibuş.

ECOURI DIN STRAINATATE

Arestările în Sicilia.— Arestările continuă în Sicilia, pe o scară mare. Zilele astea aŭ sosit în portul Palermo treĭ cuirasate marĭ, *Umberto*, *Stromboli* şi *Tevere*. Se crede că sosirea lor stă în legătură cu o serie de represiunĭ violente pe carĭ Crispi le va întreprinde în Sicilia, în curînd.

***

Persecuţiĭ în contra socialiştilor germanĭ.— *Volksblat* din Teltow, organ socialist, a fost confiscat pentru că a reprodus un articol din *Vorwaerts*, şi unul din redactorĭ a fost arestat.

Revista săptămînală *Cultura etică* a fost de asemenea onfiscată pentru un articol intitulat: „Impăratul şi democraţia socială".

Parchetul din Berlin a respins cererea de punere în libertate pe cauţiune a redactoruluĭ responsabil a luĭ *Vorwaerts*

Poliţ a continuă a face perchiziţiĭ şi confiscărĭ prin diferite biurourĭ de ziare. Maĭ multe decrete de expulzare în contra socialiştilor străinĭ, aŭ fost semnate.

***

Testamentul luĭ Engels.—Testamentul mareluĭ socialist Engels, a fost deschis; el conţine următoarele dispoziţiĭ: Fie-care executor testamentar va primi 6.250 de leĭ, o nepoată a defunctuluĭ va primi 75 000 de leĭ 25 000 de leĭ aŭ fost lăsaţĭ în folosul alegerilor din Germania, iar restul pînă la un milion două sute de miĭ se împarte ast-fel: treĭ sferturĭ se vor da celor două fete ale luĭ Karl Marx, Doamnele Aveling şi Lafargue, şi un sfert Doamneĭ Luiza Kautsky, femeia eminentuluĭ scriitor de la *Neue Zeit*. Scrisorile şi manuscriptele luĭ Karl Marx, devin proprietatea Doamneĭ Aveling; biblioteca, scrierile manuscrise şi drepturile de autor, aŭ fost lăsate deputaţilor Bebel, Singer şi Bernstein.

***

Diverse.—O depeşă din Manilla anunţă că nişte soldaţĭ indigenĭ în serviciul Spanieĭ şi-aŭ omorît şeful şi apoĭ aŭ fugit în insula Borneo. Generalul Blanca a plecat să-ĭ urmărească.

Căpitanul belgian Peltzer care făcea serviciul în Congo, a fost asasinat în mod laş de propriĭ luĭ soldaţĭ.

Guvernul brazilian a hotărît să colonizeze insula Trinidad care a fost de curînd ocupată de englezĭ. Va fi decĭ conflict.

Anarhie în Candia

CONSTANTINOPOLE, 6 Septembre.— Numeroase omorurĭ săvîrşite de curînd în împrejurimile Candieĭ aŭ determinat pe consuliĭ străinĭ ca să facă un demers colectiv pe lîngă guvernatorul general pentru protejarea naţionalităţilor lor. Guvernatorul a promis că va destitui pe comandantul jandarmerieĭ pentru a linişti populaţia.

Ştirĭ Mărunte

* La 25 Septembrie a. c., se va ţine concurs la Bucureştĭ şi la Iaşĭ, pentru darea a 5 burse de către Academia Romînă din fondul Adamachi.

Una din aceste burse va fi dată pentru şcoala de podurĭ şi şosele, iar cele-l'alte 4 pentru facultăţile de ştiinţe şi medicină din Iaşĭ

Pentru prima bursă se va ţine concurs la Bucureştĭ, iar pentru cele-l'alte 4 la Iaşĭ.

* Administraţia Expoziţiuneĭ Cooperatorilor aduce la cunoştinţa onor. public că intrarea în Expoziţie este un leŭ de persoană şi un bilet de lotărie gratis, pe care visitatoriĭ sînt în drept a-l cere la intrare.

Această favoare se acordă numaĭ pînă la 20 Septembre adică 10 zile înainte de a se trage lotăria.

* Terminîndu-se concursul pentru premiul cel mare de străinătate de la şcoala de Bele-arte din Capitală, lucrările acestuĭ concurs vor fi expuse într'una din sălile şcoaleĭ (Palatul Universităţeĭ) de la 10 pînă la 17 Septembre, în fie-care zi de la ora 9 a. m. şi pînă la 6 p. m.

Subiectul tablouluĭ dat de juriu este: „Daphnis şi Chloe".

* S'a făcut următoarea mişcare în personalul subprefecturilor din ţară:

D. G. D. Enescu a fost numit subprefect la plasa Burdea din judeţul Teleorman; D M. Policrat este transferat de la pl. Siul-de-sus, jud. Olt la Vedea-de jos acelaş judeţ în locul D-luĭ Al. Ghirgiu, demisionat; D. I. I. Truţescu, este numit ajutor de sub-prefect la pl. Băileştĭ jud. Dolj; D. Leon Ciuleĭ, ajutor de sub-prefect la pl. Ştefăneştĭ jud. Botoşanĭ; D. St. Papica e numit sub-prefect la pl. Călniţa jud. Vlaşca; D. D. Mitulescu, ajutor de subprefect la pl. Balta jud. Ialomiţa

D-niĭ V. Grindeanu şi N Nicolaŭ sînt numiţĭ în funcţiunea de ajutor de sub-prefect.

D-niĭ N. M. Perieţeanu, D Iordăchescu, N. Brătăşanu sub-prefecţĭ şi Ion Procopiu ajutor de sub-prefect aŭ fost destituiţĭ

Discursul D-luĭ Faure

PARIS, 6 Sept.—Discursul D-luĭ Faure la banchetul municipalităţeĭ din Mirecourt adresează populaţiunilor lorene mulţumirile ţăreĭ pentru primirea făcută armateĭ.

Constată patriotizmul vosgian care înfăţişează o expresiune unde cultul trecutuluĭ se confundă cu permanenţa aspiraţiunilor şi generoasa preocupaţie a destinelor naţionale.

Preşedintele a arătat rolul republiceĭ care va susţine tradiţiunile seculare ale ţăreĭ în politica exterioară şi va înapoia Franţeĭ locul ce îĭ aparţine printre naţiunĭ.

Biata Turcie!

LONDRA, 6 Sept.—«Daily News» află din Constantinopole că din noŭ pare îndoios ca puterile să primească concesiunile acordate de către Poartă. Negocierile între aceasta şi puterile continuă.

«Daily Chronicle» află din Constantinopole că yachtul ambasadeĭ engleză e încă de 24 de ore gata de plecare, aşteptînd depeşĭ pentru flota engleză.

Serbările din Roma

ROMA, 6 Septembre. — Trăgătoriĭ italienĭ însoţiţĭ de trăgătoriĭ străinĭ s'aŭ dus dimineaţa la Pantheon, cu 300 de steagurĭ şi 9 muzicĭ, ca să depue o coroană pe mormîntul luĭ Victor Emmanuel.

Perechea regală şi prinţul moştenitor aŭ asistat la velodrom la frumoasele exerciţiĭ ale gimnasticilor italienĭ şi străinĭ. Toate societăţile de gimnasticĭ, germaniĭ în cap, aŭ defilat dinaintea tribuneĭ regale. Regele, regina şi prinţul moştenitor aŭ inaugurat după amiazĭ concursul naţional de dare la semn. D. Crispi a ţinut un discurs întrerupt de maĭ multe orĭ de aplause viĭ. Săcietăţile de dare la semn şi delegaţiunile armateĭ şi ale marineĭ aŭ defilat dinaintea tribuneĭ regale.

Suveraniĭ şi prinţul moştenitor aŭ fost pretutindenĭ obiectul manifestaţiunilor entusiaste.

INFORMATIUNI

Interviewul D-luĭ Lucaciu

Un redactor al ziaruluĭ Magyar Hirlap *din Budapesta a interviewat pe D. dr. V. Lucaciu asupra viitoareĭ sale atitudinĭ politice.*

Reproducem din acest interview următoarele părţĭ interesante:

— Ce influenţă va avea liberarea Dv. asupra cestiuneĭ romîne?

Influenţa cea maĭ bine-făcătoare posibilă şi e speranţă ca liberarea noastră să înlesnească mult rezolvarea pacinică a acesteĭ cestiunĭ.

— Ce atitudine politică veţĭ păstra de acum înainte?

— Vom continua lupta şi în viitor, dar fireşte numaĭ pe căĭ legale; ne vom feri de orĭ-ce conflicte maĭ grave şi în nicĭ un caz nu vom permite ca lucrurile să ajungă pînă acolo în cît să intrăm iar în închisoare. Sintem recunoscătorĭ guvernuluĭ, pentru că din propria-ĭ iniţiativă, fără ca noĭ să fi făcut cel maĭ mic pas, a propus graţiarea noastră.

— Şi dacă graţiarea nu s'ar fi făcut?

— Atuncĭ credincioşĭ declaraţiunilor făcute de noĭ, am fi rămas în închisoare şi n'am fi cerut de la nimenĭ graţie.

— Ce veţĭ face acum?

— Mergem la Budapesta şi vom căuta să facem o vizită primuluĭ ministru Bànffy, apoĭ vom aştepta venirea împăratuluĭ-rege în Budapesta şi vom solicita o audienţă pentru a-ĭ mulţumi.

Direcţia generală a Monopolurilor Statuluĭ văzînd însemnata circulaţie de pasagerĭ între Brăila şi Galaţĭ, a adaogat încă un vapor pentru serviciul de pasagerĭ între Galaţĭ şi Brăila.

Vaporul destinat pentru acest serviciŭ este *Severin*.

Fabrica de pulbere fără fum

Ziarele străine publică o depeşe datată din Bucureştĭ prin care se afirmă, că în consiliul de miniştri ce s'a ţinut Vinerĭ s'a aprobat propunerea ministruluĭ de războiŭ privitoare la construirea uneĭ fabricĭ de praf de puşcă fără fum.

Consiliul de miniştri a maĭ decis ca această fabrică să se construiască lîngă Bucureştĭ, înnăuntrul fortificaţiilor.

Alegerile comunale din Calafat se vor face Dumineca şi Marţĭ.

Numaĭ o singură listă se va prezinta.

Alegerile comunale din Călăraşĭ aŭ fost validate de ministrul de interne.

Consiliul comunal se va întruni, imediat după expirarea termenuluĭ de recurs, pentru a alege primar pe D. Petrache Petrescu.

Vestitul armator Valsamos, care acum douĭ anĭ a produs atîta zgomot prin falimentul săŭ cu un pasiv de 700 miĭ de leĭ şi prin fuga sa în Grecia, a fost pus în libertate pe cauţiune de 20 miĭ de leĭ, cauţiune pe care aŭ depus'o greciĭ din Brăila.

Intrunirea radicalilor

Mîine după amiazĭ toţĭ membriĭ din Capitală aĭ partiduluĭ radical sînt convocoţĭ să se întrunească în saloanele clubuluĭ lor din calea Victorieĭ.

Această întrunire promite a avea o deosebită importanţă politică, cu atît maĭ virtos, că în afară de discursul de recepţiune pe care'l va pronunţa D. B. P. Hajdău, va vorbi şi D. G. Panu cu privire la reorganizarea partiduluĭ.

Se aşteaptă cu această ocazie maĭ multe înscrierĭ nouĭ de membri în clubul radical.

Consiliul de miniştri a decis erĭ construirea unuĭ pereŭ la portul din Cernavoda.

Pereul va costa vre-o 100 miĭ de leĭ.

Azĭ dimineaţă la orele 9 aŭ plecat la Predeal cu un tren special D-niĭ L. Catargiu, P. P. Carp, Al. Lahovari, Ghermani, Olănescu, general Poenaru, Tache Ionescu, general Manu, G. Gr. Cantacuzino, Schina, preşedintele Curţiĭ de Casaţie, G. Duca, Gr. N. Manu, general Arion, general Lahovari, etc., pentru a întîmpina pe rege.

Cu trenul ordinar aŭ plecat cîţĭ-va studenţĭ şi maĭ mulţĭ membri aĭ Ligeĭ.

O execuţiune.

Societatea Preseĭ, în adunarea generală de erĭ seară 6 Septembre, a votat următoarea moţiune ca răspuns la toate calomniile şi infamiile pe carĭ *Lumea Nouă* le debitează de atîta vreme sub titlul de Panamaua Preseĭ.

MOŢIUNE

Societatea Preseĭ constatînd ca D. membru Al. Ionescu a comis o incorectitudine publicînd raportul comisiuneĭ de cercetare a socotelelor Societăţeĭ, vestejeşte purtarea D-sale.

In acelaş timp hotărăşte numirea uneĭ comisiunĭ de anchetă care să cerceteze toate socotelile şi actele Societăţeĭ faţă cu raportul publicat în *Lumea Nouă*.

Această moţiune a fost votată cu 24 voturĭ contra 9, adică cu maĭ mult de două treimĭ.

S'aŭ abţinut D-niĭ Vintilă Rosetti şi C. Bacalbaşa vice-preşedinţĭ, D. P. Ciuculescu şi Al. Ionescu, veştejitul şi blamatul de către Societate.

De acuma Lumea Nouă *poate să injure cît i-o spune inima; palmele Societăţeĭ Preseĭ, palmele imenseĭ majorităţĭ a ziariştilor, i-aŭ rămas pe obraz.*

***

In comisiunea de anchetă aŭ fost aleşĭ D-niĭ I. N. Iancovescu, directorul Naţionaluluĭ, *I. Socolescu, directorul Analelor Arhitectureĭ şi G. Rădulescu, redactor la* Timpul.

HENRI TESSIER

O MIREASA
mîncată de mirele săŭ

La poalele munteluĭ Allegro, cîte-va mile departe de Cacheira, în statul *Rio-Grande-do-Sul*, eraŭ două case carĭ semănaŭ cu două palate, înconjurate cu pădurĭ de arborĭ de cafea, de piper, cu cîmpiĭ cu bumbac, cu orez, cu manioc, cu trestie de zahăr, şi cu livezĭ întinse unde se jucaŭ cete de mînjĭ din ceĭ maĭ frumoşĭ.

Una din casele acestea, ***hacienda de Espiritu Santo da Cruz Alta***, era a luĭ Hernando Morales.

Cealaltă *quinta* de *Saô Martinho*, era proprietatea luĭ Juan Garridor.

Doĭ vecinĭ,—doĭ prietinĭ intimĭ!

Morales avea o fată frumoasă ca şi soarele, Jesusita, şi un băiat, Pedro, vestit în toată provincia pentru dibăcia luĭ la călărie, la vînătoare, vestit pentru voioşia şi vitejia luĭ.

Juan Garridor avea un singur copil, Manoel, flăcăŭ frumos de două-zecĭ şi şase de anĭ, mîndria luĭ, bucuria luĭ, şi pe care'l iubea lumea toată dimprejur.

Manoel şi Jesusita se iubiră, şi după cum vă puteţĭ închipuĭ, nu se ivi nicĭ o piedică în ziua cînd castelanul de la Saô Martinho veni să ceară, prietenuluĭ săŭ d'*Espiritu Santo* mîna feteĭ acestuia pentru feciorul săŭ.

Logodna lor fu pretextul uneĭ a doua ediţiĭ a ospăţuluĭ de la Cana, şi opt zile pe rînd, toţĭ ţăraniĭ şi slujitoriĭ amîndoror familiilor îşĭ linseră degetele cu entusiasm.

Cununia fusese hotărîtă să se facă peste o lună.

***

Intr'o zi Jesusita spuse că doreşte cîte-va florĭ albe de trestie care creşte pe malul bălţilor. Manoel încălecă şi galopă ceasurĭ multe pentru ca s'aducă iubiteĭ planta dorită.

Şi se întorcea acasă, încărcat de florĭ, cînd fu urmărit, atacat, şi muşcat de unul din aceĭ cîinĭ marĭ sălbaticĭ carĭ mişună prin savanele braziliane.

Manoel zdrobi capul cîineluĭ cu un glonţ de revolver şi se întoarse, în goana caluluĭ, acasă, unde cauteriză rana cu alcali.

Jesusita îşĭ avu florile, carĭ făcură plăcerea orĭ cuĭ le văzu.

Insă accidentul luĭ Manoel transpiră, şi zvonindu-se că era turbat cîinele, doctorul celor două familiĭ fu consultat, şi, după ce examină cadavrul cîineluĭ, declară că nu putea să diagnosticeze ceva.

Spre marea desnădejde a tinerilor se hotărî amînarea cununieĭ şi Manoel fu supus unuĭ tratament preventiv energic, pentru ipoteza improbabilă că fusese mùşcat de un cîine hydrofob!

***

Treĭ, şase, opt lunĭ trecură, şi Manoel era maĭ sănătos de cît orĭ cînd; hipocratul,—după ce se consultase cu cel maĭ ilustru doctor din Cacheira—declară în sfîrşit că trecuse orĭ-ce primejdie şi că tineriĭ se puteaŭ cununa.

Peste opt zile toţĭ prieteniĭ din vecinătate fuseseră poftiţĭ la nunta Jesusiteĭ Morales cu Manoel Garridor, şi bisericuţa de la *hacienda d'Espiritu Santo* era prea mică pentru ca să încapă toţĭ cavaleriĭ şi toate damele carĭ alergaseră de la o depărtare de două-zecĭ de poşte ca să asiste la această serbare a inimiĭ şi a frumuseţiĭ.

Jesusita era minunat de frumoasă în hainele-ĭ albe de mireasă garnisite cu florĭ de portocal.

Şi nicĭ Manoel nu se lăsă maĭ pre jos în graţie şi în frumuseţe.

***

Seara, după un prînz pantagruelic, un bal strînsese pe toţĭ mosafiriĭ în salonul cel mare al *haciendeĭ*, decorată cu un fast şi cu un gust cu totul european.

Soţiĭ danţară împreună, — fireşte — cea d'întîĭ *habanera* şi Pedro, fratele mireseĭ, băgă de seamă cu ce beţie se lăsa Jesusita pe pieptul bărbatuluĭ săŭ, cu ce foc se uita la ea Manoel, cum tresărea cînd s'atingea de umeriĭ goĭ şi de părul adorabileĭ copile!

— Cît de mult o iubeştĭ! îĭ zise el cînd se întîlniră o-dată faţă în faţă.

Şi tînărul bărbat, strîngîndu-ĭ mîinile cu un fel de frigurĭ, răspunse, arătîndu-şĭ dinţiĭ albĭ şi ascuţiţĭ, într'un zîmbet plin de foc:

— Ah! da, o ador!

Pe urmă s'amestecă în mulţimea dănţuitori-

FOIŢA ZIARULUI «ADEVERUL» 48

BĂUTOAREA DE SINGE

PARTEA I-a

XXII

Incercare de fascinare

— Amorul!... urmă Fanny... dar acesta e singurul sentiment care nu admite să fie împărţit în inima omenească... pentru care se uită şi lumea şi Dumnezeŭ... care e gata la or ce sacrificiĭ, la or ce renunţărĭ, care nu discută nicĭ chiar cu onoarea! Ştiĭ asta?

— Te îndoieştĭ de mine?

— Mă îndoiesc de tot.

— A! dac'aĭ vrea să mă iubeştĭ!

— Ce-aĭ face?

— Mă întrebĭ!

Tînăra femeie dete din cap încet; privirea i se învălui... şi păru a se adînci în gîndurĭ.

Asta ţinu cîte-va minute, în care timp Henry de Blanca rămase cu mîinile împreunate şi cu privirea arzătoare îndreptată spre Fany.

— Şi cu toate astea, urmă ea cu un ton vag şi ca şi cu un fior, dacă ar fi putinţă, ar fi o fericire necunoscută în lumea asta... o fericire căreia nimic nu s'ar putea compara! A trăi aşa unul lîngă altul, mînă în mînă, inimă lîngă inimă... n'ar fi oare realizarea visuluĭ celuĭ maĭ îmbătător pe care l-ar putea visa o fiinţă omenească?

— A! Nu mă face să întrevăd cerul ca să mă aruncĭ apoĭ în abizul infernuluĭ.

— E cu neputinţă!

— N'o să mă iubeştĭ dar nicĭ o-dată?

— Cine ştie?

— Vreĭ să m'aducĭ la disperare...

— Eştĭ aşa de tînăr..... în cît mĭ-e milă...

— Alice!

— Ş'apoĭ... viaţa mea e întunecată şi D-ta nu poţĭ să ştiĭ ce e în adîncul visărilor mele... n'o să înţelegĭ nicĭ o dată cum am eŭ nevoie să fiŭ iubită!...

«Eŭ, Henry... dacă vr'o dată m'aş lăsa biruită de un ast-fel de sentiment, aş da omuluĭ pe care l-aş alege prezentul, trecutul, viitorul, şi onoarea şi virtutea... tot, ca să nu maĭ fiŭ de cît a luĭ... tot-d'auna, pînă la moarte, pînă la crimă!... auzĭ ce spun?... pînă la crimă, de-ar trebui!...

— Ce zicĭ?

— A! iată că tremurĭ deja!

— Nu, nu...

— Amorul D-tale de copil se sperie.

— Nu crede...

— Eĭ bine, dacă e adevărat că mă iubeştĭ aşa, urmă tînăra femeie, cu ochiĭ plinĭ de foc, dacă aĭ visat şi D-ta aşa ca mine, unul din acele amorurĭ esclusive, pentru care uiţĭ totul, care nu cere nimic de la această lume şi de care cerul e une orĭ gelos... cine ştie, Henry dacă sufletele noastre nu s'ar confunda în această aspiraţie unică, — şi ar fi o fericire nebună, care nu şi-ar aduce aminte nicĭ o-data în ce împrejurare grozavă s'a născut?...

— O Alice! Alice!... murmură tînărul uimit şi fascinat.

— Aceasta este ce vreĭ şi D-ta?

— Cerul mĭ-e martor că mĭ-aş da tot sîngele pentru a merita un ast-fel de vitor.

— Pe onoarea D-tale?

— Pe viaţa mea!

— Bine, bine! atîta voiam să ştiŭ... Şi acum...

Tînăra femeie era să urmeze, dar cuvîntul i se opri de o-dată pe buze şi ascultă...

— Ce este? întrebă Henry zăpăcit încă.

— Ascultă! vine cine-va... A vorbit cine-va în anti-cameră... e vocea luĭ.

— A cuĭ?

— A luĭ Mortimer.

— A! nu trebue să mă vază aci.

—Nu!... nu... nu... Intră în odaia asta.. Nu face nicĭ un sgomot, şi aşteaptă acolo pînă voiŭ veni eŭ să te chem.

Zicînd acestea, Fanny deschise a doua uşă a buduoaruluĭ care da într'o odaie vecină, şi îndată ce tînărul dispăru pe acolo, ea se întoarse la locul eĭ.

Era şi timpul!

Abia cîte-va secunde maĭ trecură, şi o cameriera intră anunţînd pe d. Mortimer.

Fanny-şĭ revenise deja în fire; cînd Edgar intră, ea era întinsă pe o sofa şi se juca cu un evantaliu minunat.

Ridică asupra luĭ Mortimer o privire ce părea obosită de somn.

Un zîmbet trist îĭ trecu pe buze, pe cînd se ridica încet.

— Intr'adevăr, zise ea în acelaş timp cu ironie, nu pot să cred c'ar fi numaĭ dorinţa d'a mă vedea care te aduce aci la ora asta... şi mărturisesc că mĭ-e de grabă să aflu...

Mortimer făcu un gest violent.

Ochiĭ-ĭ eraŭ ca şi injectaţĭ de mînie... pieptu-ĭ se sbătea... totul într'însul arăta o furie care abia se putea stăpîni.

— Momentul ironieĭ şi al neruşinăriĭ a trecut! esclamă cu putere; o răpire odioasă s'a comis astă-noapte; numaĭ d-ta aĭ putut să pregăteştĭ acest act infam şi viŭ la d-ta foarte hotărît să-ţĭ cer socoteală.

— Un act infam! o răpire odioasă! repetă tînăra femeie prefăcîndu-se mirată! şi de cine e vorba, te rog?

— De Edmeea.

— A fost răpită?

— După ordinele d-tale.

— Cine spune?

— Sînt sigur... şi dacă nu veĭ mărturisi imediat ce s'a făcut...

— Ce-o să facĭ? întrebă Fanny cu un aer de desfidere.

— O să întrebuinţez un mijloc infailibil pentru a-ţĭ smulge adevărul.

— Care?

Şi tînăra femeie dete din umerĭ.

Mortimer se apropiase.

S'ar fi zis că nu maĭ e stăpîn pe sine şi că o putere maĭ mare de cît voinţa luĭ îl împingea spre o violenţă oarbă.

— Fanny! urmă el plimbîndu-şĭ privirea bănuitoare în jurul odăiĭ, Fanny, cînd am venit adiniaorĭ mi s'a spus că nu eraĭ singură.

— Eŭ?

— Era cine-va aicĭ... cine-va pe care prezenţa mea l-a făcut să se ascundă poate aci, aproape de noĭ... Nu te temĭ că poate să ne audă?

— E! ce-aĭ putea să-mĭ spuĭ ca să nu poată auzi toată lumea?

— Cine ştie?

— Vreĭ să mă sperii.

— S'ar putea oare?

— Domnule!...

Instinctiv, tînăra femeie se cutremură; Mortimer zîmbi nervos.

— Vreĭ să vorbeştĭ? insistă el. Să-mĭ spuĭ unde aţĭ ascuns pe biata copilă pe care aţĭ răpit-o?

— Nu! nu!

— Acesta ţi-e ultimul cuvînt?

— Lasă-mă!

Mortimer îĭ prinse braţul şi-l strînse să-l frîngă.

— Dar nu vezĭ că ştiŭ tot! urmă el cu glasul răsunător... De ierĭ mi s'aŭ făcut destăinuirĭ îngrozitoare... şi ar fi ajuns o singură vorbă din parte-mĭ, pentru ca să te cufund într'un abiz de ruşine şi infamie!

— Maĭ încet!...

— D-ta aĭ voit.

— Mortimer!

Tînăra femeie se ridicase printr'o mişcare oare-cum maşinală; se dete îndărăt spre odaia în care Henry de Blanca se refugiase, ca şi cînd ar fi voit să oprească pe cine-va d'a intra.

Mortimer o urmă, ameninţător.

— Fanny! zise iar după cîte-va momente, nu ştiĭ ce mînă criminală a turnat otrava care a ucis pe sir John Mortimer? Fanny! îţĭ aducĭ aminte ce s'a întîmplat în noaptea în care contele de Blanca a murit?

Tînăra Femee alergă să astupe cu mîinile-ĭ tremurătoare gura luĭ Mortimer.

— Tacĭ! tacĭ! îngînă ea uimită; dacă maĭ există un sentiment de milă în inima d-tale... Edgar! nu maĭ rosti o vorbă...

— Atuncĭ o să-mĭ spuĭ...

— Tot!... îţĭ voiŭ spune tot ce vreĭ...

— Aşa dar... Edmeea?

Fanny era să respunză...

Vorba-ĭ îngheţă pe buze.

Un sgomot se auzise îndărătul eĭ şi Henry se arătă, alb ca ceara, sub perdeaua neagră de catifea.

La vederea luĭ un strigăt de furie sfîşiă pieptul tînereĭ femeĭ; crezu că era pierdută... că toată clădirea ridicată de dînsa cu atîta grijă avea să se prăbuşească de odată, îngropînd-o sub ruine!

(Va urma).

BURSA DE BUCURESCI

Cursul de la 6 Septembre/18 *Septembre 1895*

5% Renta r. p.	104	Acţ. B. Agricole	232
5% Renta am.	100⅝	Dacia-Romînia	413
5% „ (92—93)	99½	Naţionala	423
5% „ am.	97	Patria	100
6% Oblig. rur.	102¾	Construcţii	176
Pensiuni	285	*SCHIMB*	
5% Obl. c. Buc.	98½	Londra	25 23¾.21¼
5% „ (1890)	99	Paris	99.80.67½
5% Fonc. rur.	94⅝	Viena	209 ½.¼
6% „ urb.	102½	Berlin	123 40 30
5% „ „	91½	Belgia	99.10
5% „ „ Iaşi	82	Scont B. a.	8
6% Obl. bazalt	—	Avans. „ v.	6
Banca Naţ.	1573	„ C. dep.	6½

lor, ne pierzînd pe nevasta sa din vedere şi stăpînindu-şi focul care-l mistuia.

Insă, cu cît trecea noaptea, chinul aşteptării fu mai nesuferit pentru el şi Pedro constată că Manoel se silea peste măsură ca să se stăpînească!

In sfîrşit bătu miezul nopţii şi Manoel apropiindu-se atunci de Jesusita, o apucă în braţele lui vînjoase, ca şi cum voia să danseze iar; însă, profitînd de o uşă deschisă din apropiere, ginerele şi mireasa se făcură nevăzuţi.

***

Era jumătate de ceas de cînd Jesusita ieşise din bal cu Manoel. Mosafirii danţaŭ în sunetul muzicei.

De odată s'auzi un ţipăt care fu mai tare de cît zgomotul instrumentelor muzicale, apoi alte ţipete sfişiitoare, rugătoare, jalnice.

Instrumentele tăcură, fie-care ascultă, îngheţat de frică. Şi Pedro, urmat de tatăl săŭ şi de Juan Garridor, galbeni ca ceara, se năpusti spre apartamentul însurăţeilor, de unde se părea că ies ţipetele.

Tînărul sparse uşa care era încuiată, însă de odată sări înapoi urlînd de groază şi de disperare.

Jesusita zăcea neînsufleţită jos pe rogojina de pe parchet! Rochia ei albă fusese zmulsă de pe dînsa, i-se vedea sînii rupţi par'că cu un cuţit, braţele fără carne pe ele, obrazul muşcat....

Şi zvîrcolindu-se pe ea, răcnind ca o fiară sălbatică, Manoel, cu barba plină de sînge, cu ochii afară din văgăuni, cu spumă la gură, muşca, muşca mereŭ!... rupînd fîşii de carne de pe umerii şi de pe pieptul tinerei femei, care înţepenise.

Pedro, nebun, se repezi la o panoplie, luă o puşcă, ochi şi trase.

Manoel căzu pe spate, horcăind, lîngă nevasta lui, pe cînd Garridor şi Morales cădeaŭ trăsniţi în pragul uşei.

Hydrofobia, înrăită de tratamentul doctorului, se declarase fără veste şi furioasă, din pricina frigurilor zilei de nuntă şi turbatul îşi mîncase nevasta cînd voise s'o sărute.

. . . .

Fură amîndoi îngropaţi a doua zi.

După dric mergea numai Pedro,— tatăl săŭ înebunise.

I. S. Spartali.

DIN GALAŢI

(Corespond. particulară a ziarului *Adevĕrul*)

Un revizor năzdrăvan

Revizorul şcolar I. Plăvănescu a inventat o nouă năsdrăvăniă spre a se despoia mai ales populaţiunea săracă.

Ministrul instrucţiunii a scris la toate şcoalele primare că institutorii sînt liberi a introduce ori-ce cărţi, numai să fie aprobate.

Deşchizîndu-se cursurile la 1 Septembre, institutorii aŭ dat listele de cărţile ce aŭ crezut, pe cari librarii le aŭ adus şi părinţii le aŭ cumpărat.

Acum două zile însă revizorului şcolar I. Plăvănescu i-a trăznit prin cap să convoace institutorii şi să le spuie că trebuie să puie în toate şcoalele aceleaşi cărţi. Sub presiunea sa naturalmente institutorii s'aŭ supus şi aŭ adoptat cărţile recomandate de revizor, impunîndu-le elevilor spre a le cumpăra.

Părinţii aleargă la librării să dea îndărăt cărţile deja cumpărate spre a lua pe cele impuse de revizor. Librarii refuză cu drept cuvînt, nefiind dispuşi a se ruina pentru capriciul D-lui revizor, aducînd alte cărţi la fie-care două zile.

Dar închipuiţi-vă desperarea bieţilor părinţi săraci, cari abia aŭ găsit cîţi-va lei să cumpere primele cărţi, şi acum să fie condamnaţi a scoate din piatră alţi bani.

Pe lîngă acestea, cărţile impuse de revizor nu sînt la librăriele din Galaţi, şi librarii refuză a le aduce, de oare-ce s'aŭ aprovizionat deja cu cărţile recomandate de la început. Deci se va perde un timp preţios pentru copii pînă ce revizorul va aduce singur acele cărţi.

Acest fapt al revizorului n'are de cît două explicări: Ori că revizorul e atît de prost, în cît nu e în stare a face controlul instrucţiunii de cît de pe anume cărţi şi cred aceasta, (de oare-ce la concursul de prostii ce D-v. aţi publicat între revizorul de Vlaşca şi cel de Covurlui, al nostru a eşit cel mai prost); ori-că s'a înţeles cu vr'un librar din Capitală saŭ cu autorii cărţilor spre a face un gheşeft. Să aleagă D. ministru explicarea pe care o pofteşte.

Elevii refuzaţi

Fiind-că suntem asupra capitolului instrucţiunii, vă mai comunic că de la liceul nostru aŭ fost respinşi anul acesta 55 copii din lipsă de locuri.

Ministerul a dat ordin să nu se primească de cît strict numărul ce încape în clasele actuale, căci nu mai înfiinţează nici o divizionară. In clasa I a liceului nostru nu sunt de cît 120 locuri. Sunt cel puţin 60 repetenţi; nu se puteaŭ deci primi din noŭ după ordinul ministrului de cît 60. Cu toate acestea profesorii aŭ călcat ordinul ministerial şi aŭ primit 100 elevi noi, ast-fel că vor fi în fie-care clasă 80-85 elevi, lucru dăunător şi pentru sănătatea şi pentru instrucţiunea copiilor.

Cu toate aceste tot nu s'aŭ putut primi toţi cei înscrişi în număr de 155, aşa că 55 aŭ rămas pe din afară. Să fi văzut vaietele bieţilor părinţi a căror copii aŭ fost respinşi! Să fi auzit urechile miniştrilor cuvintele puţin măgulitoare ce li se adresaŭ! Să fi fost present Lascăr Catargiu, să audă cum era tratat, el care ca conjudeţian n'a făcut nici măcar să se mai înfiinţeze un gimnaziŭ în Galaţi, pe cînd Iaşii, cu aproape aceeaş populaţiune, are două licee şi două gimnasii. Dar Lascăr Catargiu nu vine de cît la alegeri, şi nu prea aude.

Vestitor

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

Bucureşti, 6 Septembrie 1895, 12 ore ziua

Inălţimea barometrică la . . . . 0° 754 0
Temperatura aerului C° . . . . 19°.4
Vîntul tăricel de la SW
Starea cerului noros
Temperatura maximă de eri 22°
„ minimă de astăzi „ 5°
Temperatura la noi a variat între +27° şi +4°

Timpul continuă a fi răcoros în toată ţara. Temperatura este mai scăzută în părţile muntoase şi în Moldova de sus. Barometrul a crescut puţin aproape pretutindeni. In multe localităţi din Moldova de sus a plouat puţin.

EDIŢIA III

ULTIME INFORMATIUNI

Conflictul romîno-ungar

Acum cîte-va zile am anunţat, că jandarmii unguri intrînd pe teritoriul romîn prin judeţul R.-Vilcea, aŭ arestat doi dorobanţi de la pichetul romîn şi i-a condus între baionete în Ungaria.

In urma unei note adresată de D. Al. Lahovari ministerului de externe din Viena o comisiune mixtă a fost instituită pentru a cerceta acest diferend.

Din partea Romîniei aŭ fost numiţi în această comisie D-nii coloneli Grozea şi Năsturel, D-nii Herăscu, prefectul de R.-Vîlcea, Tudor Rădulescu, directorul vămilor de la ministerul de finance şi D. Ionescu, dirigintele oficiului vamal din T.-Roşu.

Din partea Ungariei aŭ fost numiţi comandantul jandarmeriei rurale din Ungaria, prefectul baron Szentkereszty şi alţi doui funcţionari vamali.

Comisiunea mixtă s'a întrunit alaltăeri în Sibiŭ.

Dezbaterile şi ancheta vor dura mai multe zile.

O scrisoare

D. Const. Mille a adresat eri următoarea scrisoare Preşedintelui *Societăţei Presei*:

Domnule Preşedinte,

Intorcîndu-mă din străinătate, după o lipsă de două luni de zile, mi s'a pus sub ochi un raport al unei comisiuni de verificare a socotelilor *Societaţei Presei* publicat în ziarul *Lumea Nouă*, raport care pretinde că s'ar fi întîmplat neorînduelĭ în conducerea Societăţei—şi care raport citează şi numele meŭ printre casierii *Societăţei Presei*, fără a lămuri dacă *mie personal* şi în timpul gestiunei mele, de la 2 Decembre 1893 şi pînă la 28 Iunie 1894—adică pe timp de *şapte* luni, mi se poate imputa vre-o incorectitudine saŭ neglijenţă.

Citarea numelui meŭ în acest raport şi invinuirile cari se aduc tuturor comitetelor de la înfiinţarea Societăţii, ar putea induce în eroare publicul şi face să planeze asupra mea o bănuială infamantă.

De aceia îmi permit a vă pune în vedere următoarele:

La mortea răposatului fost casier Stefănescu, am fost rugat să iaŭ casieria *Societăţei Presei*. Am primit-o în mod provizoriŭ, de oare-ce ocupaţiunile mele nu-mi permiteaŭ, să mă ocup serios de această însărcinare şi cu formala obligaţiune din partea comitetului, ca să se dea comptabilitatea propriŭ zisă pe seama comptabilului Novack, eŭ ne-avînd altă însărcinare de cît de a fi depozitarul banilor încasaţi. Am urmat a fi casier pînă în ziua de 20 Maiŭ 1894, cînd în urma incidentelor de la ziarul *Adevĕrul*, mi-am dat demisia atît din Societate cît şi din postul de casier, ne mai voind a sta alături cu oameni cari luaseră parte la devastarea unui ziar.

Nu am fost de fapt *înlocuit* de cît în ziua de 28 Iunie 1894, cînd prin procesul verbal aici alăturat în copie, am predat casa D-lui L. Cazavilan, noul casier.

In ziua de 20 Ianuarie anul curent, am primit o cartă postală închisă de la D. Z. Arbore, prin care eram rugat, să viŭ să daŭ cîte-va lămuriri comisiunei de verificare, în seara zilei de 21 Ianuarie. Nedispunînd de acea seară, am rugat pe D. Arbore să fixeze altă zi, lucru pe care l'a făcut două zile mai tîrziŭ. La ziua şi ceasul fixat, seara m'am dus la *Clubul Presei* şi acolo am întîlnit pe D-nii Emil Frunzescu, Jiquidi, Gheli, intendentul clubului şi Cerneţeanu fost grefier la tribunalul de notariat. Am aşteptat pînă la orele zece seara şi nici unul din cei doi membri ai comisiunei, cari mă convocaseră pentru acea zi, nu aŭ bine-voit a veni la întîlnire, aşa că am plecat şi nu am mai auzit nimic vorbindu-se de cît zilele aceste, cînd în raportul publicat văd că se spune că a-şi fi refuzat să daŭ lămuriri zişilor Domni. Cum citez nume şi date, s'ar putea controla şi constata cine e alături de adevăr.

O altă inexactitate, exploatată de oarecare presă, ar fi că s'ar fi incasat bani fără *chitanţe cu cotor.* In ceea-ce priveşte gestiunea mea, cred că zisa comisiune nu are dreptate, şi cea mai bună dovadă o găsiţi în alăturatul proces-verbal unde se vorbeşte că am predat noului casier:

«Un registru de chitanţe lucrător, cu chitanţe *detaşate* pînă la No. 1369 inclusiv.»

Dacă chitanţele aŭ fost *detaşate* aŭ trebuit să fie *din cotor* şi dacă s'a găsit numărul 1369, acest număr a trebuit să fie găsit *tot pe cotor* de oare-ce chitanţele eraŭ *detaşate*. De altmintrelea acest chitanţier este la dispoziţiunea D-v. şi puteţi controla dacă de la 2 Decembre 1893 şi pînă la 28 Iunie 1894, există cotoarele tuturor chitanţelor liberate de mine.

Cum însă nu-i lucru mai uşor ca să rămînă de cît calomnia şi cum raportul a fost dat publicităţii, am dreptul, Domnule preşedinte, la o reparaţiune tot publică, şi de aceea bazat pe înaltul D-v. simţ de dreptate, vă rog a numi o comisiune de experţi-comptabili care să-mi verifice gestiunea şi al căror raport să fie dat publicităţii. Sînt gata să suport toată cheltuiala care ar necesita această expertiză.

Cred că cererea mea este dreaptă şi atunci cînd eŭ nu mă mai pot apăra în lăuntrul Societăţei ne mai fiind membru, am dreptul să cer protecţiunea D-v. şi să vă rog să mă apăraţi de o învinuire care *ar putea* să planeze asupra mea.

Const. Mille.

Bucureşti, 1895 Septembre 6.

Comisiunea europeană a Dunărei se va întruni în sesiune ordinară în cursul lunei viitoare, pentru a revizui tarifele pentru bastimentele cari intră pe Dunăre.

Din cauza sărbătorii de mîine, NAŞTEREA MAICII DOMNULUI, numărul viitor al ziarului nostru va apare Sîmbătă la orele obicinuite.

Liniile telefonice

In curînd ţara întreagă va fi înzestrată cu o întinsă reţea telefonică.

Direcţiunea generală a poştelor şi telegrafelor a terminat deja toate planurile pentru a instala liniile telefonice cari să lege toate oficiile telegrafice din ţară cu biuroul central.

Deja linia telefonică Bucureşti-Cernica-Belciugatele-Obileşti este instalată şi peste cîte-va zile se va inaugura.

Cablul submarin pe care-l va construi direcţia poştelor şi telegrafelor între Constanţa şi Constantinopol va costa vr'o 800 mii de lei. Deja mai multe case din străinătate aŭ făcut oferte direcţiunei poştelor pentru construirea cablului.

Prin acest cablu direcţia poştelor va realiza un beneficiŭ anual de 100 mii lei, sumă ce se plăteşte azi Bulgariei pentru tranzmiterea de telegrame cu destinaţia în Turcia, Asia mică, etc.

Spionagiul rusesc

Bomba *din Brăila denunţă, că de cîte-va săptămîni mai multe grupuri de ruşi vin să viziteze oraşul şi a doua zi pleacă şi vin atle grupuri în locul lor.*

Acest mare număr de ruşi se îndreptează spre Bulgaria şi Dobrogea, unii cu vapoarele societăţei ruseşti Gagarin, *alţii cu trenul prin Feteşti şi Cernavoda.*

La şcoala normală de invăţători din Constanţa pentru 23 locuri vacante de bursieri s'aŭ prezintat la concurs 75 de aspiranţi.

Un număr de 32 de ofiţeri, elevi ai şcoalei de războiŭ din Capitală, aŭ făcut ieri o escursiune ştiinţifică împrejurul fortificaţiilor de la Galaţi.

De aici dînşii vor pleca la Nămoloasa şi la Focşani.

Extragem din *Romînia Muzicală* următoarele două informaţii:

Domnul Santiago Riera, noul profesor de piano, de la conservatorul din Bucureşti, şi-a dat demisia din funcţiunea de profesor. Domnul Santiago s'a hotărît a se lipsi de catedra de piano din Bucureşti, din cauza neajunsurilor ce i-a făcut directorul Conservatorului, care, gelos şi negru la inimă cum este a făcut toate posibilităţile de a se scăpa de un rival care-i făcea umbră.

***

Directorul Conservatorului din Bucureşti, a convenit cu direcţia Teatrului Naţional, ca să nu angajeze pe cîţi-va absolvenţi în orchestră şi să aducă în locul lor străini.

Cu acest sistem va avea artişti străini mai eftini pentru Concertele Simfonice, iar pe absolvenţii romîni îi va pierde, căci nenorociţii n'aŭ unde să se ducă şi vor căuta *pîinea* prin *circiume.*

Acest flagel al conservatorului nostru face specule şi gheşefturi cu poziţiunea sa de director. Nu se va găsi oare un ministru care să scape conservatorul nostru de acest pseudo-muzicant, *care poartă numele de Wachman?*

Capitan al noului vapor de pasageri *Meteor,* care va circula între Brăila, Galaţi, Sulina, Constanţa şi Constantinopol, a fost numit D. căpitan Moellor, unul din cei mai distinşi şi mai experimentaţi căpitani maritimi, care a ocupat acest post timp mai bine de 20 de ani la societatea engleză de navigaţie maritimă *Long-Cours.*

CONVOCARE

La nouă Septembre curent fiind adunarea generală a societăţei *Rĕndunica: Liga tuturor femeilor*, membrele societăţei sînt rugate a se prezenta în acea zi la ora două după amiazi la sediul societăţei.

ULTIME TELEGRAME

MIRECOURT, 4 Sept.—Generalul Saussier a oferit un prînz ofiţerilor străini şi a ridicat un toast în onoarea lor; generalul rus Frederiks a răspuns mulţumind pentru curtenia autorităţilor militare franceze şi bînd pentru trupe şi generalismul francez.

D. Faure a sosit seara; a fost primit la gară de către toate autorităţile; primarul i-a urat bună-sosire; populaţia l'a aclamat.

D. Hanotaux a sosit cu preşedintele, dar a plecat îndată la Contrexeville, unde s'a dus să prînzească cu prinţul Lobanof. Ofiţerii statului-major general, aŭ oferit aseară un prînz generalului Dragomirof. Generalul de Boisdeffre a ridicat un toast generalului Dragomirof şi statului-major rus.

Generalul Dragomirof a răspuns bînd pentru unirea celor două armate.

PETERSBURG, 6 Sept.—Marele duce moştenitor, marele duce Alexandru Mihailovici şi marea ducesă Xenia Alexandrovna aŭ sosit eri la Odesa şi s'aŭ îmbarcat pentru Batum. Marele duce Nicolae Nicolaevici, inspector general al cavaleriei, a sosit eri la Varşovia. Ministrul finanţelor a pus să se publice o ordonanţă care poartă emisiunea a şase serii noui de bonuri de rentă 4% fie care urcîndu-se la 10 milioane ruble şi destinate la regularea definitivă a contului dintre Stat şi societatea railvayurilor Moscova-Kursk.

BERLIN, 6 Sept.—„Naţional Zeitung" anunţă că s'a acordat un congediŭ de un an prinţului Henric, avînd ca motiv ostenelile unei munci prea mari. Nu s'a decis încă nimic în privinţa întrebuinţărei acestui congediŭ.

Acelaş ziar dezminte toate ştirile ziarelor în privinţa pretinsei retrageri iminentă a cancelarului imperiului şi a combinaţiunilor privitoare la succesorul lui. Dezminte de asemenea ştirea publicată de „Neueste Nachrichten" din Munich după care împăratul s'ar fi pronunţat pentru o lege de excepţiune care s'ar prezinta la Reichstag în contra socialiştilor.

CONST. MILLE Proprietar. Bucuresci, Tipografia Modernă Gr. Luis, Strada Academiei No. 24